तत्काव्यस्यार्पणस्थानमेकः श्रीसातवाहनः ।
रसिको हि वहेत्काव्यं पुष्पामोदमिवानिलः ॥
एवमस्त्विति तौ शिष्यावन्तिकं तस्य भूपतेः ।
प्राहिणोत्पुस्तकं दत्त्वा गुणाढ्यो गुणशालिनौ ॥
5 स्वयं च गत्वा तत्रैव प्रतिष्ठाने पुराद्बहिः ।
कृतसंकेत उद्याने तस्थौ देवीविनिर्मिते ॥
तच्छिष्याभ्यां च गत्वा तत्सातवाहनभूपतेः ।
गुणाढ्यकृतिरेषेति दर्शितं काव्यपुस्तकम् ॥
पिशाचभाषां तां श्रुत्वा तौ च दृष्ट्वा तदाकृती ।
10 विद्यामदेन सासूयं स राजैवमभाषत ॥
प्रमाणं सप्त लक्षाणि पैशाचं नीरसं वचः ।
शोणितेनाक्षरन्यासो धिक्पिशाचकथामिमाम् ॥
ततः पुस्तकमादाय गत्वा ताभ्यां यथागतम् ।
शिष्याभ्यां तद्गुणाढ्याय यथावृत्तमकथ्यत ॥
15 गुणाढ्यो ऽपि तदाकर्ण्य सद्यः खेदवशो ऽभवत् ।
तत्त्वज्ञेन कृतावज्ञः को नामान्तर्न तप्यते ॥
सशिष्यश्च ततो गत्वा नातिदूरं शिलोच्चयम् ।
विविक्तरम्यभूभागमग्निकुण्डं व्यधात्पुरः ॥
तत्राग्नौ पत्रमेकैकं शिष्याभ्यां साश्रु वीक्षितः ।
20 वाचयित्वा स चिक्षेप श्रावयन्मृगपक्षिणः ॥
नरवाहनदत्तस्य चरितं शिष्ययोः कृते ।
ग्रन्थलक्षं कथामेकां वर्जयित्वा तदीप्सिताम् ॥
तस्मिंश्च तां कथां दिव्यां पठत्यपि दहत्यपि ।